

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu **S.**, so sídlom v H., IČO: X., proti žalovanému **J. M.**, bývajúcemu v H., zastúpenému JUDr. **E. B.**, advokátom so sídlom v H., **o zaplatenie 20 024,35 Sk s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 9 C 172/2004, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 16. januára 2008 sp. zn. 10 Co 79/2007

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Humenné rozsudkom z 25. mája 2007 č.k. 9 C 172/2004-89 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 20 024,35 Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 3.7.2002 do zaplatenia ako aj trovy konania vo výške 1 000 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku s odôvodnením, že žalovaný ako predseda spoločenstva mal prevziať doručované faktúry a v spolupráci s výborom zabezpečiť včasnú úhradu, pretože príkazy do banky mali podpisovať predseda a jeden člen výboru. Žalovaný nepreukázal v konaní z akých dôvodov došlo k oneskorenej úhrade faktúr, pričom svojim konaním spôsobil žalobcovi škodu.

Na základe podaného odvolania zo strany žalovaného Krajský súd v Prešove uznesením zo 16. januára 2008 č.k. 10 Co 79/2007-104 odvolanie žalovaného odmietol a vyslovil, že náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie podané žalovaným je podané oneskorene, čo bráni tomu, aby skúmal vecnú stránku napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa i jemu predchádzajúce konanie.

Žalovaný podal proti uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. s odôvodnením, že neboli dodržané podmienky doručenia rozsudku Okresného súdu náhradným spôsobom. Rozhodne po údajnom nezastihnutí nebol žiadnym spôsobom doručovateľom upovedomený o opätovnom doručovaní. Je teda vylúčené, aby nastali skutočnosti vyplývajúce z poštovej doručenky. Navrhol preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10 Co 79/2007 zo 16. januára 2008 zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu zo strany žalovaného uviedol, že toto navrhuje zamietnuť a zaviazať dovolateľa na náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 239 O.s.p.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie žalovaného proti uzneseniu. V zmysle § 239 O.s.p. platí, že pokiaľ odvolací súd vydal svoje rozhodnutie v tejto procesnej forme je dovolanie proti nemu prípustné ak je napadnuté zmeňujúce uznesenie (§ 239 ods. 1 O.s.p.) alebo potvrdzujúce uznesenie, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak

- a) odvolací súd v ňom vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide po právnej stránke o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak
- b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo ak
- c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia, alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.).

Nakoľko dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v uznesení (v danom prípade uznesením odvolacieho súdu bolo odmietnuté odvolanie žalovaného) je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa § 239 nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p. ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na žalovaným tvrdený dôvod prípustnosti dovolania, sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že v prejednávanej veci mu postupom súdu bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závažný procesný postup, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Žalovaný v podanom dovolaní namieta dodržanie podmienok doručenia rozsudku Okresného súdu Humenné náhradným spôsobom. Rozhodne po údajnom nezastihnutí nebol

žiadnym spôsobom doručovateľom upovedomený o opätovnom doručovaní. Je teda vylúčené, aby nastali skutočnosti vyplývajúce z poštovej doručky.

Je nesporné ako to ustálil odvolací súd, že žalovaný má zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie (JUDr. L. B.) a teda písomnosť sa doručuje len tomuto zástupcovi (rozsudok). Správny je aj postup odvolacieho súdu v súlade s ustanovením § 45 ods. 2 O.s.p. (s použitím ustanovenia § 372o ods. 1 O.s.p.), tzn. že údaje uvedené na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len „doručenka“) sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Je potrebné sa stotožniť so zistením odvolacieho súdu, že z obsahu písomne vyhotoveného a účastníkom doručovaného rozsudku vyplýva, že žalovaný bol riadne poučený o možnosti podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Keďže žalovaný bol právne zastúpený advokátom, zásielka bola doručovaná len tomuto právnenému zástupcovi s tým, že prvý neúspešný pokus o doručenie tohto rozsudku bol realizovaný 11.6.2007. Opakované neúspešné doručovanie bolo vykonané 12.6.2007 a toto je aj deň, kedy bola zásielka uložená na pošte. Tieto skutočnosti vyplývajú z doručky pripojenej na čl. 97. Z nej vyplýva aj to, že právny zástupca žalovaného si rozsudok prevzal 20.6.2007. Z obsahu doručky obsahujúcej údaje o prvom pokuse o doručenie, o opakovanom pokuse o doručenie, o uložení zásielky na pošte vyplýva, že pri doručovaní rozsudku zástupcovi žalovaného bol zachovaný postup, aký má na mysli ustanovenie § 47 ods. 2 O.s.p. Ak spochybňuje účastník konania správnosť údajov uvedených na doručke (namieta, že ustanovený postup doručenia nebol dodržaný) je povinný o tom súdu predložiť dôkazy a týmto spôsobom preukázať svoje tvrdenie. V nadväznosti na povahu doručky (§§ 133 a 134 O.s.p.) ako aj § 45 ods. 2 O.s.p. o vyvrátiteľnej právnej domnienke o pravdivosti doručky, súd vychádza z údajov na doručke a kým nie je preukázaný opak, považuje údaje na doručke za pravdivé. Bez preukázania opaku nemožno spochybňovať údaje na doručke. Dovolateľ dovolaciemu súdu nepredložil dôkazy a týmto spôsobom nepreukázal svoje tvrdenia, že nebol žiadnym spôsobom doručovateľom upovedomený o opätovnom doručovaní, teda nespochybnil vyvrátiteľnú právnu domnienku o pravdivosti doručky, že ustanovený postup doručenia nebol dodržaný. Právo na súdnu ochranu dovolateľa teda nebolo porušené.

Nakoľko prípustnosť dovolania žalovanému nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. ani z § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný.

V dovolacom konaní nebol žalovaný úspešný a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalobcovi (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. mája 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: